

mål for befolknings- og erhvervsudviklingen udgøre en del af grundlaget for dimensioneringen af arealudlæg til byvækst, institutionsforsyning m. v. Kommunalbestyrelsens vedtagelser herom må følge retningslinier i regionplanlægningen og eventuelle landsplandirektiver.

Også det i stk. 2 foreskrevne indhold af dispositionsplanen har nær sammenhæng med regionplanlægningen. De under nr. 2-9 anførte forhold svarer stort set til indholdet af § 7, stk. 1, i lands- og regionplanloven og § 2, stk. 1, i hovedstadsregionplanloven. Herved sikres, at den hovedstruktur, som dispositionsplanen fastlægger, indpasses i en regional sammenhæng.

Af hovedstrukturen skal fremgå de enkelte byers og centres indbyrdes sammenhæng (klassificering). Herved tilsigtes tillige en afgrænsning af områder, der for så vidt angår de i stk. 3 nævnte forhold udgør en planlægningsmæssig enhed. Planlægningen af bymønstret og centerstrukturen må udføres under hensyntagen til, at der opnås en god servicebetjening i hele kommunen. Dette gælder ikke mindst trafikbetjeningen. Endvidere må planlægningen af bymønstret og centerstrukturen ske under hensyntagen til udbudet af arbejdspladser.

Dispositionsplanen skal efter stk. 2, nr. 1, angive rækkefølgen for udbygningen af kommunens bysamfund, herunder fordelingen såvel af boligbyggeriet som af nye arbejdspladser.

Nr. 2-9 omhandler de væsentligste arealdispositioner m. v., som indgår i kommunens hovedstruktur, og hvorved rammerne fastlægges for den videre udarbejdelse af dispositionsplanens retningslinier vedrørende forholdene nævnt i stk. 3.

Endvidere tilsigtes det ved nr. 2-9 at sammenfatte sektorplanlægningen for kommunens område med henblik på den fornødne indpasning i den hovedstruktur, som fastlægges i dispositionsplanen. I de senere år er der på næsten alle sektorområderne gennemført lovgivning, der indeholder planlægningsbestemmelser. Senest er i folketinget fremsat lovforslag om elforsyning og om buskørsel. Endvidere er fremsat lovforslag om ændring af naturfredningsloven, bl. a. om fredningsplanlægningen. En del af sektorplanlægningen udføres i kommunalt regi, mens anden sektorplanlægning finder sted i amtskommunalt og statsligt regi. I de sidstnævnte tilfælde inddrages kommunalbestyrelsen dog normalt i planlægningsarbejdet.

Udtrykket forsyningsanlæg i nr. 5 skal forstås i vid betydning og omfatter ikke alene fremstillingsanlæg, men også f. eks. transmissions- og distributionsanlæg o. lign. Lovforslaget er herved i overensstemmelse med lovforslaget om elforsyning.

Ifølge nr. 7 skal det af kommunens hovedstruktur fremgå, hvilke arealer der påregnes forbeholdt jordbrugerhvervene. Foretagelse af egentlige arealreservationer til jordbrugerhvervene på grundlag af boniteringer har kun sjældent fundet direkte udtryk i den kommunale planlægning. Der har imidlertid vist sig at være et behov for, at hensynet til landbrugets arealinteresser tillægges en højere prioritet i den fysiske planlægning. Landbrugsministeriet samarbejder for tiden med andre myndigheder samt landbrugets organisationer om iværksættelse af en landsomfattende jordbrugsbonitering til vejledning bl. a. for kommunerne under deres planlægningsovervejelser. En bestemmelse svarende til nr. 7, for så vidt angår jordbrugsudnyttelse, foreslås optaget i regionplanlovene i forbindelse med konsekvensændringerne i disse love.

Til nr. 8 og 9 skal særligt bemærkes, at det vil være hensigtsmæssigt, at planen indeholder en sammenfatning også af de nærrekreative arealers indplacering i byens struktur. Også kolonihaveområder bør herved indpasses i kommunens planlægning af rekreative faciliteter, jfr. også stk. 3, nr. 5.

Som anført i bemærkningerne til § 2 er det ikke fundet hensigtsmæssigt i loven at fastsætte en bestemt tidshorisont for dispositionsplanlægningen. En planlægningsperiode på 12-15 år, som hidtil har været almindelig i kommunernes dispositionsplaner, må dog forekomme hensigtsmæssig, navnlig såfremt den etapedeles f. eks. på 4 års intervaller. Herudover bør dispositionsplanen rumme mere langsigtede planlægningsovervejelser i det afsnit, som omhandler kommunens hovedstruktur, dvs. de i stk. 2 nævnte forhold.

Stk. 3 foreskriver, at der for de enkelte dele af kommunen finder en konkretisering sted af den hovedstruktur for hele kommunen, som fastlægges i dispositionsplanen, jfr. stk. 2. Stk. 3 må ses i sammenhæng med den med lovforslagets kapitel 3 tilsigtede decentralisering af gennemførelsen af lokalplaner, som tilvejebringes på grundlag af en dispositionsplan. En afgørende forudsætning for en tilfredsstillende gennemførelse af denne decentralisering vil være, at dispositionsplanen indeholder passende og entydige rammer for den senere lokalplanlægning. I denne forbindelse kan endvidere henvises til bestemmelsen i lovforslagets § 59, hvorefter bestemmelserne om bebyggelsens anvendelse og om grundstørrelser i de nugældende bygningsvedtægter ophæves ved tilvejebringelse af en dispositionsplan, mens de øvrige bestemmelser i bygningsvedtægterne ophæves ved det nye byggeLovsforlags § 33. Bestemmelserne om bebyggelsens anvendelse og grundstørrelse er blevet fastlagt som led i kommu-